

и 20-ия римски легионъ, а въ 2-та линия — 18-ия римски легионъ и лѣвия легионъ на съюзниците. Аннибалъ, комуто омръзнало вече неотстъпното прѣслѣдване на Марцелла, рѣшилъ да приеме боя и построилъ армията си сѣщо прѣдъ лагера въ 2 линии. Слѣдъ 2 часовъ упоритъ бой, дѣсния легионъ на съюзниците и екстраординарнитѣ кохорти били отблъснати. Марцеллъ испратилъ 18-ия легионъ на помощ на 1-та линия, но въ туй време когато той бавно вървялъ напредъ, а отблъснатитѣ войски, напротивъ, бързо отстъпвали, цѣлата римска армия дошла въ безрѣдица и се спуснала назадъ въ лагера си, като загубила 2.700 души (въ туй число 2 трибуна и 4 центуриона) и 6 легионни орли. Марцеллъ наказалъ избѣгалитѣ и обявилъ, че на другия день армията трѣбва отново да се срази и да изглади срама за поражението. На другия день на разсѣвяване той пакъ извелъ армията отъ лагера и построилъ въ 1-та линия лѣвия легионъ на съюзниците, 4 кохорти отъ дѣсния легионъ, които били загубили орлитѣ си, и 18-ия легионъ, а въ 2-та—20-ия легионъ на дѣсн. флангъ, екстраординарнитѣ кохорти и останалитѣ 6 кохорти отъ дѣсния легионъ на съюзниците. Марцеллъ лично началствувалъ центра, а легатитѣ му Корнелий Лентулъ и Клавдий Неронъ — крилата. Аннибалъ, като видалъ, че Марцеллъ отново издѣзълъ отъ лагера и построилъ армията, и удивлявайки се на неговата настойчивость, сѣщо издѣзълъ изъ лагера си и построилъ армията си въ 2 линии: въ 1-та най-добритѣ си войски, испанскитѣ, а слоноветѣ между 1-та и 2-та. Първото сблъскване било извънрѣдно силно и отъ двѣтѣ страни и боя дълго се продължавалъ съ еднакъвъ успѣхъ. Най-послѣ Аннибалъ испра-

тилъ напредъ слоноветѣ: тѣ довели първитѣ рѣдове на римлянитѣ въ безрѣдица, която може би щела да се распространи по цѣлата римска армия, ако трибуна Децимъ Флавий не би грабналъ значека на 1-та манипула на хастатитѣ отъ 18-ия легионъ и я повелъ тамъ, гдѣто слоноветѣ правили най-голѣмо опустошение, въ рѣдоветѣ на римлянитѣ. Тукъ той нападналъ слоноветѣ съ полукопийта (pilum), много отъ тѣхъ ранилъ, а раненитѣ слонове въ бѣгството си увлѣкли и здравитѣ и всички заедно довели картагенската армия въ безрѣдица. 1-та римска линия, въсползвана отъ това, атакувала картагенцитѣ, довела ги въ пълно разстройство и ги обърнала въ бѣгство. Марцеллъ прѣслѣдвалъ бѣгушитѣ чакъ до лагера имъ. Тѣй като вхожда въ него билъ заграденъ отъ два убити слона, то бѣгушитѣ били принудени да се катерятъ прѣзъ вала, при което много отъ тѣхъ били убити. Картагенската армия изгубила около 8.000 души и 5 слона, а римската — 1.700 легионери и 1.300 съюзници. На другия день Аннибалъ отстъпилъ и се оттеглилъ въ Брутий, а Марцеллъ, обрѣмененъ отъ голѣмото число ранени и като не искалъ да се отдалечава много отъ Фабия, не отишълъ слѣдъ Аннибала. Слѣдвайки приетия отъ тѣхъ начинъ за дѣйствие, римлянитѣ постепенно стѣснявали Аннибала въ Брутий. Фулвий, обезпеченъ въ тила отъ армията, която заемала Капуа, въсползвалъ се отъ това време, когато Аннибалъ, ослабенъ отъ биткитѣ съ Марцелла, не можалъ нищо да прѣдприеме, до като не попълни армията си — и отишълъ въ земитѣ на гирпинитѣ, въ южний Самний. Гирпинитѣ се покорили на Фулвия и му прѣдали картагенскитѣ гарнизони, които се намирали въ градоветѣ имъ. Отъ тукъ Фулвий отишълъ